

Opravična št.:

Up-76/19

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2019:Up.76.19

Akt:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. III DoR 94/2018 z dne 13. 11. 2018 in zoper sodbo Višjega sodišča št. I Cpg 573/2016 z dne 12. 6. 2018 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. VIII Pg 4833/2013 z dne 6. 1. 2015

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. III DoR 94/2018 z dne 13. 11. 2018 in zoper sodbo Višjega sodišča št. I Cpg 573/2016 z dne 12. 6. 2018 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. VIII Pg 4833/2013 z dne 6. 1. 2015 se zavrže.

Evidenčni stavek:

Ustavno sodišče zavrže ustavno pritožbo, če zoper izpodbijani posamični akt pravna sredstva niso materialno izčrpana.

Geslo:

1.5.51.2.1 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Zavrženje.

1.4.52.4 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke v postopku ustavne pritožbe - Izčrpanje pravnih sredstev.

Pravna podlaga:

Člen 55.b.1.5, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Up-76-19.pdf](#)

Polno besedilo:

Up-76/19-9

6. 3. 2019

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložila Marta Kaiser, Maribor, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Podjed, o. p., d. o. o., Ljubljana, na seji 6. marca 2019

sklenil:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. III DoR 94/2018 z dne 13. 11. 2018 in zoper sodbo Višjega sodišča št. I Cpg 573/2016 z dne 12. 6. 2018 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. VIII Pg 4833/2013 z dne 6. 1. 2015 se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnica z ustavno pritožbo izpodbija odločitve sodišč, izdane v gospodarskem sporu zaradi odvzema premoženja nezakonitega izvora. Sodišče prve stopnje je s sodbo ugotovilo, da je premoženje pritožnice, tj. stanovanje, vpisano v zemljiško knjigo z ID znakom št. 681-167-220 do ½, in dve parkirni mesti, vpisani v zemljiško knjigo z ID znakom št. 681-177-24 in št. 681-177-25 do ½, premoženje nezakonitega izvora, in odločilo, da to premoženje s pravnomočnostjo postane last Republike Slovenije. Višje sodišče je pritožbo pritožnice zavrnilo in odločitev sodišča prve stopnje v tem delu potrdilo. Pritožnica je vložila predlog za dopustitev revizije, ki ga je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Pritožnica v ustavni pritožbi zatrjuje, da ji je kršena pravica iz drugega odstavka 14. člena, 22. člena in 33. člena Ustave, ker izpodbijani akti temeljijo na prvem odstavku 57. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 91/11 in 25/14 – v nadaljevanju ZOPNI), ki ga je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-6/15, Up-33/15, Up-1003/15 z dne 5. 7. 2018 (Uradni list RS, št. 53/18) razveljavilo. Sodišči naj bi odločitev oprli na ugotovitev, da obstajajo razlogi za sum, da je prvi toženec izvršil kaznivo dejanje zatajitve finančnih obveznosti po tretjem v zvezi s prvim odstavkom 254. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo – KZ) v času od 1. 6. 2008 do 30. 09. 2008 in kaznivo dejanje trgovine z ljudmi po prvem odstavku 113. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr. in 39/09 – KZ-1) v času od 15. 9. 2011 do 20. 9. 2011. Ker naj bi bili obe kaznivi dejanji izvršeni pred uveljavitvijo ZOPNI (tj. pred 29. 11. 2011) in ker naj bi pritožnica lastninsko pravico na spornem premoženju pridobila pred uveljavitvijo ZOPNI, naj bi izpodbijani akti temeljili na zakonski določbi, ki jo je Ustavno sodišče razveljavilo, ker je v neskladju s prvim in drugim odstavkom 155. člena Ustave. Ker je Višje sodišče v Ljubljani v konkretnem primeru odločilo 12. 6. 2018, navedene odločbe Ustavnega sodišča naj ne bi moglo upoštevati. Če Ustavno sodišče ustavni pritožbi ne bi ugodilo, bi pritožnico postavilo v neenak položaj v primerjavi s tistimi toženimi strankami, ki so v enakem pravnem položaju, vendar je pritožbeno sodišče o njihovih pritožbah odločilo po 5. 7. 2018, ko je Ustavno sodišče razveljavilo prvi odstavek 57. člena ZOPNI, ter pri svoji odločitvi upoštevalo navedeno odločbo Ustavnega sodišča. Ker naj bi sodišči pritožnici kršili pravico iz drugega odstavka 14. člena, 22. člena in 33. člena Ustave, naj bi bilo treba glede na ustaljeno ustavnosodno presojo ustavni pritožbi ugoditi in razveljaviti izpodbijane sodne odločbe. Pritožnica trdi, da je njen položaj še posebej nevzdržen, ker je edina od toženih strank, ki ji je bilo v tem postopku pravnomočno odvzeto premoženje, saj je pritožbeno sodišče pritožbam drugih tožencev ugodilo in zadevo vrnilo v ponovno odločanje. V ponovljenem postopku naj bi Specializirano državno tožilstvo zaradi navedene odločbe Ustavnega sodišča tožbo zoper ostale tožene stranke umaknilo. Pritožnica predlaga tudi začasno zadržanje izpodbijane pravnomočne sodbe.

3. V skladu s prvim odstavkom 51. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) morajo biti pred vložitvijo ustavne pritožbe izčrpana vsa pravna sredstva. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo pogoj

izčrpanosti pravnih sredstev za vložitev ustavne pritožbe med drugim pomeni, da mora pritožnik pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini (materialna izčrpanost).[1]

4. O pritožnični zadevi je bilo pravnomočno odločeno dne 14. 6. 2018, torej pred dnem, ko je odločba Ustavnega sodišča št. U-I-6/15, Up-33/15, Up-1003/15 začela učinkovati.[2] Zato pritožnica ni v enakem položaju s tistimi toženimi strankami, o katerih razmerjih, nastalih pred dnem, ko je odločba Ustavnega sodišča začela učinkovati, še ni bilo pravnomočno odločeno. Svoj drugačen položaj bi lahko glede učinkov razveljavljenega prvega odstavka 57. člena ZOPNI izenačila z učinki odločitev sodišč, ki so sledile omejeni razveljavitvi zgolj, če bi uspela s pravnimi sredstvi, ki lahko posežejo v pravnomočno odločitev sodišča. Zakon se po Ustavi razveljavi za naprej (*ex nunc*). Takšne učinke lahko pritožnica doseže le z ustavno pritožbo. Vendar je treba pri tem izpolniti pogoje. Glede na ustavnosodno presojo (primerjaj sklepa Ustavnega sodišča št. U-I-275/07 z dne 22. 11. 2007, Uradni list RS, št. 110/07, in OdlUS XVI, 82, in št. U-I-330/05, U-I-331/05, U-I-337/05 z dne 18. 10. 2007, Uradni list RS, št. 101/07, in OdlUS XVI, 79) mora pritožnik zato, da razveljavitev zakona učinkuje tudi v njegovem že pravnomočno urejenem pravnem razmerju, protiustavnost ureditve zatrjevati že v postopkih pred rednimi sodišči,^[3] to pomeni, da se zahteva tako formalno kot materialno izčrpanje vseh (tudi izrednih) pravnih sredstev. Izredno pravno sredstvo, vloženo v skladu s pogoji iz procesnih zakonov, in ustavna pritožba, vložena v skladu s pogoji iz ZUstS, zagotavljata, da se učinki razveljavitve raztezajo tudi na pravnomočno zadevo.[4] V obravnavanem primeru iz izpodbijanih sodb ni razvidno, da bi pritožnica zatrjevane kršitve človekovih pravic in protiustavnost prvega odstavka 57. člena ZOPNI uveljavljala v pravnih sredstvih pred rednimi sodišči. Prav tako v ustavni pritožbi ne zatrjuje, da bi te kršitve uveljavljala in da se sodišča do njih ne bi opredelila. Zato pritožnica ni materialno izčrpala pravnih sredstev. Tako je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

5. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi pete alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik senata dr. Marijan Pavčnik ter člana dr. Dunja Jadek Pensa in dr. Rajko Knez. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Marijan Pavčnik
Predsednik senata

[1] Glej na primer sklepe Ustavnega sodišča št. Up-565/05 z dne 25. 10. 2006, št. U-I-255/08, Up-2641/08 z dne 20. 11. 2008, št. Up-1131/12 z dne 30. 9. 2013, št. Up-1201/12 z dne 10. 9. 2013, št. Up-132/13 z dne 30. 9. 2013, št. Up-441/13 z dne 10. 9. 2013 in št. Up-374/17 z dne 6. 7. 2017.

[2] Razveljavitev te odločbe je začela učinkovati 4. 8. 2018, to je naslednji dan po njeni objavi v Uradnem listu RS, št. 53/18 (primerjaj drugi stavek 43. člena ZUstS).

[3] Glej npr. odločba št. Up-791/10 z dne 8. 12. 2011 (Uradni list RS, št. 4/12), 14. točka obrazložitve, in št. Up-1136/11 z dne 15. 3. 2012 (Uradni list RS, št. 26/12), 14. točka obrazložitve.

[4] Tako odločba Ustavnega sodišča št. Up-624/11 z dne 3. 7. 2014 (Uradni list RS, št. 55/14, in OdlUS

XX, 36), 12. točka obrazložitve.

⇒

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Marta Kaiser, Maribor

Datum vloge:

22. 1. 2019

Datum odločitve:

6. 3. 2019

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

zavrženje

Objava:

Dokument:

US31803